

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:3

Onder redactie van Prof. Dr K. SCHILDER, Kampen.

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; N. Baas, Amsterdam; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr E. T. v. d. Born, Helpman (Gr.); Mr A. Bouman, Rotterdam; Ir B. ter Brugge, Almelo; Dr K. J. Cremer, Kampen; Dr R. J. Dam, Kampen; Dr A. C. Drogendijk, Dordrecht; Dr D. van Dijk, Groningen; Drs D. J. Galle, Kampen; Mevr. G. Gilhuis-Smitskamp, Mijdrecht; Dr J. H. Hagenbeek, Zwolle; Dr J. van Herken, Ermelo; Dr B. Holwerda, Kantens; A. Janse, Biggkerke; Dr P. Jasperse, Leiden; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr E. D. Kraan, Vlaardingen; A. Kuiper, Utrecht; Dr C. Lindeboom, Amsterdam; Dr J. v. d. Linden Zeist; Dr S. O. Los, 's-Gravenhage; Drs Joh. Luijkenaar Francken, Rotterdam; Mevr. J. M. Th. Luijkenaar Francken-Schreuder, Rotterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Dr H. Mulder, Kloosterburen; Dr A. Ringnald, Ermelo; P. J. Risseeuw, 's-Gravenhage; C. Rijnsdorp, Rotterdam; A. Schilder, 's-Gravenhage; Dr G. K. Schoep, 's-Gravenhage; Dr R. Schippers, Wanswert; Dr J. Smelik, 's-Gravenhage; Drs H. Smilde, Groningen; Drs H. Smitskamp, 's-Gravenhage; Dr N. Streefkerk, Wolvega; Dr Stroo, Bussum; J. Strikwerda, Zeist; Prof. Dr C. van Til, Philadelphia, Pa.; Dr C. Veenhof, Haarlem; Dr J. Veldkamp, Hilversum; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr M. Vreugdenhil, Meliskerke; Dr F. de Vries, 's-Gravenhage; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielenga, Franeker; Dr D. K. Wielenga, Bellingwolde; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage.

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan:
Prof. Dr K. SCHILDER, Vloedijk 101, Kampen.

Drukkers-Uitgevers:
OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes.
Tel. No. 58 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f 2.50 per halfjaar bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitenland f 7.50 en voor Ned.-Indië f 6.— per jaar.
Advertentiën: 25 ct. per regel. — Losse nummers f 0.15.

INHOUD: Hoofdartikel: Eugenetiek. VI. — Uit de Schrift: Het Zuiderland. (Ps. 126:4). — Kerkelijk Leven: Prof. Hepp's misverstanden inzake de algemeene genade. II. Een eenvoudige plicht niet eens erkend. Een stelling van Dr P. Prins. Nog een stelling van Dr Prins. Palestina-diorama's. Iets over de methode van de vierde brochure van Prof. Hepp. II. — Even Parkeeren: Wat bange lieden bij avond niet moeten lezen! — Lit. en Kunst: Warden, een koning. — Uit het Pol. en Soc. Leven: Rosenberg en Luther. — Uit de Historie: Kuyperiana. III. — Perschoorw. — Boekbespreking. — Kerknieuws.

HOOFDARTIKEL

Eugenetiek.

VI.

Positieve zijde.

Hebben wij een vorig maal in het kort geschetst de middelen, waarover de negatieve eugenetiek beschikt om haar doel te bereiken en welke maatregelen, gelijk gezegd, den laatsten tijd in 't bijzonder de aandacht trekken, veel minder belangstelling daarentegen vindt de positieve eugenetiek. Dit laatste vindt zijn geredelijke verklaring in de meening van velen, dat het doel der positieve eugenetica: het bevorderen van de nakomelingenschap van individuen met goede erfactoren, praktisch niet te benaderen is en dat in 't algemeen een bewust ingrijpen in het spel van selectieve en contra-selectieve factoren, die bij de menselijke voortplanting hun invloed laten gelden, buiten de menselijke macht is.¹⁾

De vraag mag derhalve gedaan: beschikt de positieve eugenetiek over enig middel om haar doel te bereiken? Zijn er wel maatregelen te treffen om het aantal individuen met gewenschten aanleg in verhouding tot het geheel omhoog te brengen en aldus de minderwaardige bestanddeelen der samenleving te verdringen? En is het mogelijk het overerven van goede eigenschappen te bevorderen?

Om deze vragen te beantwoorden dienen wij voorop te stellen, dat door verbetering der uitwendige omstandigheden niets te bereiken valt ten opzichte van het gestelde doel. Zeker — de omstandigheden, waaronder de kinderen worden voortgebracht en opgevoed, de invloeden van school en kerk, de algemeene en sociale hygiëne, in één woord het milieu is van groote beteekenis voor het individu zelf. Maar voor het toekomstig geslacht, voor de verbetering van den erfelijken aanleg, zijn al de genoemde factoren van nul en geenerlei waarde. Een goed gevoed kind is uiterlijk in betere conditie dan een slecht gevoed kind van denzelfden erfelijken aanleg. Het verworven verschil is echter niet erfelijk, om reden de erfelijke aanleg niet is veranderd. En wat voor voeding geldt, geldt voor alle andere invloeden uit de buitenwereld. De meening van vele politici, paedagogen en filosofen, dat door middel van opvoeding, sport, lichaamsverzorging, enz. de komende geslachten van een volk verbeterd kunnen worden, is eenvoudig een uiting van een groot tekort aan biologische kennis of te wijten aan gebrek aan inzicht.

Het eenige middel, waarmee men den erfelijken aanleg kan benaderen, is selectie. Selectie is een oud begrip van kweekers en fokkers en beteekent uit het ten dienste staande materiaal voor de voortplanting een keus doen en daardoor het gewenschte uitzoeken en het ongewenschte elimineren. Practisch wil dit zeggen de beste van aanleg uitzoeken en voortteelen, de overige van voortplanting uitschakelen. Zoo eenvoudig kan

men het echter bij den mensch vanzelf niet doen.

Men kan alleen trachten de vruchtbaarheid van de meer dan gemiddeld begaafden te vermeerderen. Alle streven van de positieve eugenetiek trekt zich dan ook samen op de stimulatie van maatregelen, die beoogen de vruchtbaarheid van ouderparen evenredig te maken aan hun erfelijken aanleg. De positieve eugenetiek streeft derhalve niet naar een verhooging van de totale vruchtbaarheid (quantitatieve bevolkingspolitiek), maar naar een vermeerdering van het aantal goede geboorten, naar een verhooging van de kwaliteit der kinderen (qualitatieve bevolkingspolitiek).

De maatregelen nu, die men getroffen heeft of voorgesteld ter bevordering van de vruchtbaarheid der begaafden, komen op het volgende neer.²⁾

Vooreerst kan de Staat voor elk kind gezinstoeslag geven of, wat op hetzelfde neerkomt, belastingaftrek³⁾ laten plaats hebben. De grootte van deze bedragen moet dan in een bepaald verband tot het inkomen staan. Dit laatste is van zeer veel belang. Immers de begaafden zijn over 't algemeen personen met de hoogere inkomens. Indien nu het bedrag van den gezinstoeslag of belastingaftrek voor allen gelijk zou zijn en diensgevolge vanzelf niet hoog, dan zou dit bedrag wel van beteekenis zijn voor den man met een klein inkomen, maar niet voor de personen met groote inkomens. Derhalve zou men zoodoende slechts de vruchtbaarheid bevorderen der volkslagen, die eensdeels reeds het meest vruchtbaar zijn en waar anderzijds het aantal begaafden het kleinste is. Juist omdat de onderste lagen der bevolking relatief het grootste aandeel hebben aan het voortbrengen van het volgende geslacht en bovendien een zeer groot percentage lichamelijk en geestelijk minderwaardigen bevatten, zal een critiekloze ondersteuning van groote gezinnen, zooals dit bijv. in Frankrijk de gewoonte is, in plaats van tot rasverbetering tot een nog verdere verproletariseering en degeneratie der bevolking leiden. In plaats van eu-genetisch zou deze maatregel juist dys-genetisch werken.

Om dezelfde reden moet ook een verzekering tegen het ouderschap worden afgevoerd. Deze maatregel zou slechts een merkbaar verlichting zijn voor de laagste welstandsgroepen, dus voor hen wier geboortecijfer weinig gedaald en wier toeneming in kindertal noch noodzakelijk noch gewenscht is. Evenmin zouden gunstige gevolgen te verwachten zijn van een ruime ondersteuning van onwettige kinderen. Want al heeft deze maatregel ten doel, dat er meer kinderen geboren worden, zoo spreekt het vanzelf, dat een vermeerdering van het aantal buitenechtelijke kinderen noch in het belang van het volk, noch in het belang van de onwettige kinderen zelf zou zijn.

Om al deze redenen dienen, wanneer men aan de groote gezinnen bepaalde voorkeursrechten wil geven, de financiële maatregelen met zorg en overleg gekozen te worden en moet met name de grootte van gezinstoeslag of belastingaftrek bepaald worden naar het inkomen. Siemens⁴⁾ heeft daarbij nog speciaal gewezen op de plaats,

Schrijver dezes (is) vastelijk besloten, geen persoonlijke band voortaan meer te erkennen met broederen, die hun verdachtmaking van zijn oprechtheid drijven. Zulke mannen hebben hun doen dan voor God te verantwoorden, maar missen het recht, daarna nog een persoonlijk vriendschappelijke toon tegen hem aan te slaan, of van hem te verwachten. De critiek is vrij, en hij allermintst maakt op die vrijheid inbreuk. Maar publicisten, die publiekelijk zijn karakter aanranden, moeten niet straks onder vier oogen of in klein comité de allures van vriendschap aannemen. Zulk een houding is „onwaar“.

Dr A. KUYPER.

„De Heraut“, 21 September 1890.

waar deze oeconomische maatregelen, willen ze in hun biologische werking volledig tot hun recht komen, moeten ingrijpen. Deze plaats is niet het eerste of tweede kind, maar moet gezocht worden bij het derde en vierde kind. Afgezien van het feit, dat de geboorte van het eerste en het tweede kind in den regel niet verhinderd wordt, hebben statistische berekeningen geleerd, dat een bevolkingsgroep met zelfs een gemiddeld aantal van drie kinderen per huwelijk nog langzaam uitsterft, voornamelijk om reden niet alle kinderen den huwbaren leeftijd bereiken en degenen, die dezen wel bereiken, niet allen huwen. Eerst wanneer er gemiddeld vier kinderen per huwelijk zijn vermeerderd zich een bevolkingsgroep. Tusschen drie en vier kinderen per huwelijk ligt derhalve de grens, die naar beneden niet overschreden mag worden, wil een volk niet uitsterven. Van het standpunt der positieve eugenetiek mag dus met betrekking tot de meerwaardigen onder geen voorwaarde afstand worden gedaan van het derde en vierde kind. De conclusie van Siemens is dan ook, dat de vereffening van lasten tusschen kinderrijke en kinderarme gezinnen zoo geregeld moet worden, dat daardoor voornamelijk die belasting vereffend wordt, die het derde en vierde kind veroorzaken. Op deze wijze zal het beperken van het aantal kinderen tot minder dan vier geen financieel voordeel meer opleveren tegenover de leden van denzelfden stand.

Dit standpunt wordt tegenwoordig door de eugenetici uit alle landen ingenomen. De kosten van dit stelsel wil men daarbij verhalen op de ongehuwden en op de kinderlooze en kinderarme ouders en wel voor elke sociale klasse afzonderlijk. Met dit laatste bedoelt men, dat eerst de kosten van het stelsel voor elke sociale klasse worden bepaald en daarna de ongehuwden en de kinderlooze resp. kinderarme ouders uit die klasse gedwongen worden die kosten door extra belasting op te brengen.

D.

A. C. D.

UIT DE SCHRIFT

Het Zuiderland.

O Heere! wend onze gevangenis, gelijk waterstroom in het zuiden. Psalm 126:4.

Het Zuiderland is dezen dichter beeld van de vrijgemaakte Kerk des Heeren.

Want vrijgemaakt was die Kerk uit de gevangenschap van Babel. Vreemde macht had daar over haar geheerscht, en banden, die niet eigen waren aan haar leven, hadden haar ingesloten.

Doch, naar luid van den aanvang van dezen Psalm, had de Heere de gevangenen Sions wedergebracht. In vrijheid mocht 's Heeren Kerk de oude plaatsen weer bewonen, en zich weer inrichten naar de ordinantiën Gods.

1) Vgl. o.a. Prof. Dr J. J. van Loghem, l.c., blz. 326—331.

4) L.c., blz. 127.